

3. december

Mie vågnede ved, at hendes far stod og kaldte på hende.

”Godmorgen din sovetryne”, sagde han. ”Skal du ikke op?”

”Jo da”. Mie sprang ud af sengen i det iskolde børneværelse.

”Jeg tror ikke, at du skal regne med at skulle i lørdagsskole i dag”, sagde Mies far.

”Det har sneet hele natten, så de skolebørn som bor langt væk, de kan alligevel ikke komme frem”.

Mie hoppede rundt, løb ind i stuen ved den varme kakkelovn og fik sit tøj på – hurtigt noget havregryn hældt ned –

”Hov, hov”, sagde hendes mor, ”hvad har du så travlt med”.

”Jamen jeg skal mødes med Teddy og Per, de er sikkert allerede ude at kælke på bakken ved Brugsen”.

”Nej, det er de ikke, for alle veje er sneet helt til, om lidt begynder alle

mændene her på Askø at kaste sneen væk fra vejene, folk skal jo kunne komme frem. Din far og de to karle er allerede af sted”.

Nøj, det var spændende, Mie fik vinterovertøjet på og de store gummistøvler med halm og avis i bunden. ”Det luner alt sammen”, sagde hendes mor. Da Mie kom ud på vejen mødte hun en kæmpeflok af store stærke mænd, som gik i en lang række og skovlede sne, de grinede og snakkede alle sammen, måske syntes de ligefrem, at det var sjovt at lave noget andet end at gå i svinestald og kostald.

Pludselig fik Mie øje på Per og Teddy, de var også i gang med en mindre skovl.

”Hej med dig”, råbte de og så vigtige ud, bare fordi de havde fået lov at være med.

”Skal vi så ikke lege?”, spurgte Mie.

”Senere”, råbte de. ”Møgknægte”, tænkte Mie.

